

İlgili Kanun / Madde
506 S.SSK/24
818 S.BK/41

T.C.
YARGITAY
21. HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2004/4731
Karar No: 2004/6283
Tarihi: 24.06.2004

**I SOSYAL SİGORTALARCA ANA-BABAYA
GELİR BAĞLANMAMASI
I DESTEKTEN YOKSUN KALMA
TAZMİNATININ İSTENEMEYECEĞİ**

ÖZETİ: Somut olayda, davacı anne ve babaya Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından gelir bağlanmamıştır. Hak sahiplerinin gelir bağlanması için Sosyal Sigortalar Kurumu aleyhine açmış oldukları dava sonucunda, dava taraflarca takip edilmediğinden ve süresinde de yenilenmediğinden davanın H.U.M.K.'nun 409. maddesi gereğince açılmamış sayılmasına karar verildiği ve kararın kesinleştiği İstanbul 3. İş Mahkemesi'nin 07.05.2003 gün, E:2000/986- K: 2003/315 sayılı karar içeriğinden anlaşılmaktadır. Nitekim, davacılar vekili de 20.12.2002 tarihli celsede ölen sigortalının mirasçılara gelir bağlanması için açtıkları davayı, davacı annenin vefat etmesi ve babanın da Bağ-Kur'dan aylık alması nedeniyle takip etmeyeceklerini bildirmiştir. Hal böyle olunca ve özellikle 506. Sayılı Yasa'nın 24. maddesinin öngördüğü koşulların oluştuğunu kanıtlayamadıklarından hak sahiplerinin destekten yoksun kalma tazminatı isteme hakkına sahip olmadıkları açık seçiktir.

DAVA: Davacılar murisinin iş kazası sonucu ölümünden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme ilamında belirtildiği şekilde, isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir.

Hükümün davacılar vekili tarafından duruşmasız davalar vekili tarafından duruşmalı olarak temyiz edilmesi üzerine ve Tetkik Hakimi Zehra Ayan tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan ve temyiz konusu hükme ilişkin dava, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 438. maddesinde sayılı ve sınırlı olarak gösterilen hallerden hiçbirine uymadığından Yargıtay incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasına ilişkin isteğin reddine karar verildikten sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, davacıların tüm, davaların aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki diğer temyiz itirazlarının reddine,

2- Dava, nitelikçe Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından karşılanmayan zararın giderilmesi istemine ilişkindir. Bu nedenle, mükerrer ödemeyi ve haksız zenginleşmeyi önlemek için kurum tarafından sigortaya veya hak sahiplerine bağlanan gelirin peşin sermaye değerinin kurumdaki sorularak, bildirilen miktarın en son zarardan indirilmesi suretiyle tazminatın saptanması gerektiği, Yargıtay'ın oturmuş ve yerleşmiş görüşlerindedir. Bu bakımdan, davanın niteliği göz önünde tutularak öncelikle hak sahiplerine Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından İş kazası nedeniyle gelir bağlanıp bağlanmadığının araştırılması, gelir bağlanmış ise, kurum tarafından bildirilen miktarın (bağlanan gelirin peşin sermaye değerinin), tazminattan düşülmesi, gelir bağlanmamış ise bu yön, hak sahibinin tazminat hakkını doğrudan etkileyeceğinden hak sahibine, gelir bağlanması için Sosyal Sigortalar Kurumu aleyhine dava açması yönünden önel verilmesinde yasal zorunluluk olduğu açıktır. Başka bir anlatımla, hak sahibi tarafından kurum aleyhine açılan davada, 506 Sayılı Yasa'nın 24. maddesinin öngördüğü koşulların oluşmadığının saptanması durumunda, hak sahibine, gelir bağlanmayacağı giderek, hak sahibinin, destekten yoksun kalma tazminatı isteme hakkına sahip olamayacağı ortadadır.

Somut olayda, davacı anne ve babaya Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından gelir bağlanmamıştır. Hak sahiplerinin gelir bağlanması için Sosyal Sigortalar Kurumu aleyhine açmış oldukları dava sonucunda, dava taraflarca takip edilmediğinden ve süresinde de yenilenmediğinden davanın H.U.M.K.'nin 409. maddesi gereğince açılmaması sayılmasına karar verildiği ve kararın kesinleştiği İstanbul 3. İş Mahkemesi'nin 07.05.2003 gün, E:2000/986 - K: 2003/315 sayılı karar içeriğinden anlaşılmaktadır. Nitekim, davacılar vekili de 20.12.2002 tarihli celsede ölen sigortalının mirasçılara gelir bağlanması için açtıkları davayı, davacı annenin vefat etmesi ve babanın da Bağ-Kur'dan aylık alması nedeniyle takip etmeyeceklerini bildirmiştir.

Hal böyle olunca ve özellikle 506. Sayılı Yasa'nın 24. maddesinin öngördüğü koşulların oluştuğunu kanıtlayamadıklarından hak sahiplerinin destekten yoksun kalma tazminatı isteme hakkına sahip olmadıkları açık-seçiktir.

Mahkemece, bu maddi ve hukuki olgular göz önünde tutulmaksızın yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davalıların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, temyiz harcının istek halinde davalıya iadesine, aşağıda yazılı temyiz harcının davacıya yükletilmesine, 24.06.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.